

Un de cada deu gironins és diabètic

Un 80% dels afectats per aquesta malaltia, de caràcter crònic, tenen problemes d'obesitat

NÚRIA ASTORCH / Girona

Entre 35.000 i 50.000 persones de les comarques gironines son diabètics, una malaltia provocada per l'augment de sucre a la sang a causa de la manca o

un mal funcionament de la insulina. El 90% dels diabètics ho són del tipus II, en què les injeccions d'insulina no són vitals per aconseguir un control adequat. Estracta d'una malaltia lligada a l'obesitat

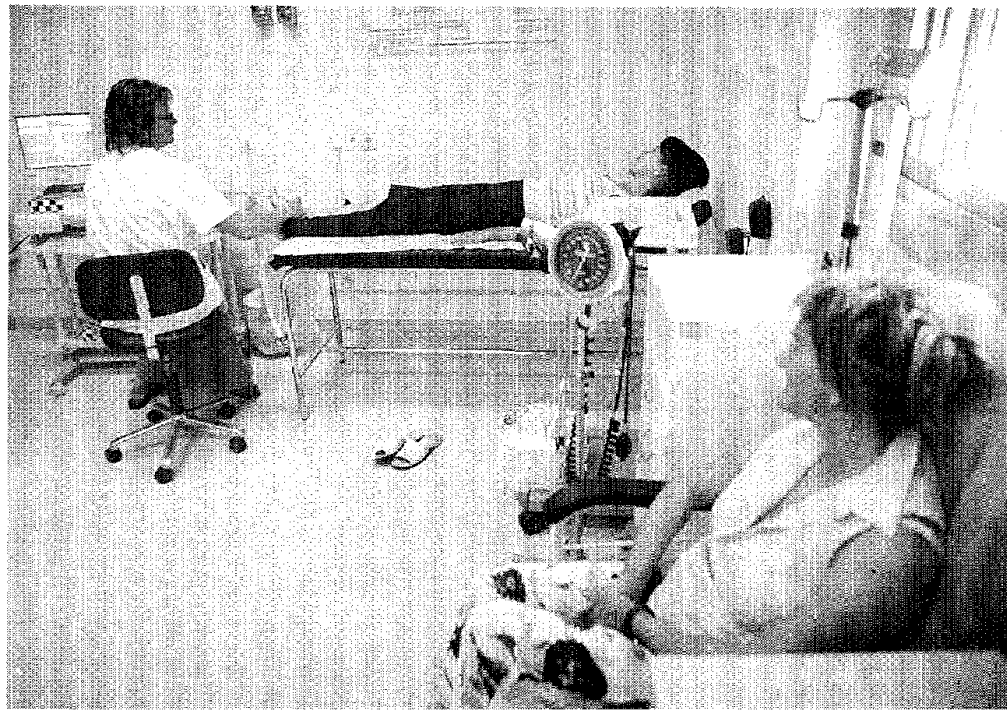
—un 80% dels diabètics són obesos—, de manera que un augment de la primera provoca automàticament un increment de la segona. I aquest és precisament el panorama que es dibuixa per aquest

segle: els especialistes ja parlen de l'obesitat i la diabetis com les grans epidèmies del segle XXI. I una de les dades més preocupants és que prop del 20% dels afectats no saben que ho estan.

La insulina és una hormona que té la funció d'ajudar el sucre a entrar dins de les cèl·lules i, com a conseqüència, baixa la presència del sucre a la sang. En una persona amb diabetis, el problema és que o bé el pàncrees deixa de fabricar insulina (diabetis del tipus I) o bé hi ha una resistència a la insulina (diabetis del tipus II). Per aquest motiu, les cèl·lules, a les quals els falta combustible, no produeixen suficient energia i alteren les seves funcions. Aquesta és la raó per la qual un diabètic mal controlat pugui sentir, entre altres símptomes, debilitat i cansament, molta gana i set, pèrdua de pes i hagi d'orinar més de l'habitual.

La diabetis del tipus I és poc freqüent, afecta entre un 0,3-0,5% de la població, però té un impacte important perquè gairebé sempre es presenta en nens i adolescents. Aquest tipus de diabètics necessiten injectar-se insulina per viure. El cap del servei d'endocrinologia de l'hospital Josep Trueta, Wifredo Ricart, ha indicat que en els darrers anys ha augmentat la incidència de la diabetis del tipus I en els països desenvolupats sense que de moment se'n coneguin les causes.

I la diabetis més freqüent, que afecta entre un

Dos pacients a la unitat de dia per a diabètics de l'hospital Josep Trueta, on se'ls controla els nivells de sucre i la pressió. / MANELLLLADÓ

6 i un 10% de la població va lligada a l'obesitat. El tractament d'aquest grup de diabètics implica una pèrdua de pes, exercici físic i prendre fàrmacs. Tot i que la major part dels que tenen aquest tipus de diabetis són majors de 40 anys, en els darrers anys, els endocrinòlegs han començat a trobar-se nens a les seves consultes. re-

sultat de l'augment dels problemes d'obesitat entre la mainada, segons destaca Ricart.

«Al contrari del que es diu popularment, no hi ha un tipus de diabetis bo—el que no requereix les injeccions d'insulina—o dolent—el que sí que requereix insulina—, sinó diabetis ben o mal controlada», subratlla Ricart.

Aquest especialista assegura que, tot i ser una malaltia crònica, un diabètic ben controlat pot portar una vida absolutament normal.

En canvi, la falta de control en les persones diabètiques és una font de complicacions que converteix aquesta malaltia en un problema sanitari important. Per exemple, la dia-

betis és la primera causa de la ceguesa en molts països occidentals i la meitat de les amputacions de membres inferiors són conseqüència d'aquesta malaltia. Així mateix, la diabetis és la primera causa d'insuficiència renal i augmenta entre dues i sis vegades la freqüència de l'atac de cor i més de deu la d'infart cerebral.

Tres mil malalts en el primer any de l'hospital de dia del Trueta

N.A.

La unitat de dia per a diabètics de l'hospital Josep Trueta de Girona ha atès un total de 2.711 pacients des que es va posar en marxa, al gener de l'any passat. Del total d'atesos, 921 hi han passat per fer-se un estudi complet de la malaltia i 699 per rebre tractament perquè estaven descompensats —havien tingut una pujada o una baixada de sucre—. La resta, 222 afectats, han acudit a la unitat per algun tipus de problema relacionat amb la diabetis. Aquesta unitat està destinada a tractar, quatre dies a la setmana, de dilluns a dijous, persones diabètiques i els divendres, persones obesas.

Aquest centre de dia, una unitat en què, com el indica el seu nom, els pacients no han d'ingressar, la qual cosa suposa una millora en la qualitat de vida dels malalts, ha començat a confeccionar un registre de diabètics, el primer que hi haurà a les comarques gironines. «Estem donant un servei molt bo», va dir el cap del servei d'endocrinologia.

Prop d'un 20% dels afectats no ho saben

Un dels principals problemes de la diabetis del tipus II, la més freqüent, és que no sempre dona símptomes, de manera que hi ha prop d'un 20% d'afectats que no saben que ho estan. De fet, tot i que es considera que una persona és diabètica després de trobar-li, en dejú, un nivell de 127 mil·ligrams de glucosa a la sang, els primers símptomes de la malaltia no apareixen fins als 180 mil·ligrams. «I van passant els anys, i ens assabentem que aquella per-

sona és diabètica perquè ve a l'hospital per una infecció als peus, perquè ha tingut un atac de cor o un infart cerebral», exposa Ricart.

Els grups de risc són: parentiu amb diabètics; tenir entre 40 i 75 anys; tabaquisme; sobrepès; doncs que han tingut fills de més de 4 quilograms; persones amb alteracions lipídiques, com, per exemple, una taxa de colesterol alta; hipertensió arterial, i sedentarisme.

Als Estats Units, on el nombre de diabètics és vuit vegades superior a l'espanyol, el cost directe

de la diabetis es xifra en 45.000 milions de dòlars. I els costos indirectes, com per exemple el temps de treball perdut, es quantifiquen en uns altres 45.000 milions de dòlars. A l'Estat espanyol, el diabètic genera un cost anual de 1.202 euros, la major part del qual se l'emporta el tractament de les complicacions. Una adequada prevenció d'aquestes complicacions, a més d'ajudar a reduir les quantitats esmentades, es traduiria en un augment, incalculable, de la qualitat de vida de les persones.

